

Graag een stuk van de taart

Edwin Hoogerwerf (l) en Fred Dorst.
FOTO CARLA VOS

ROTTERDAM

De voetbalclubs op Varkenoord wrijven in hun handen. Na jaren van gesprekken komt er een hypermodern sportcomplex. Maar niet bij alle clubs leidt de Sportcampus tot een 'big smile'. Deel 3: De Zwervers en LMO.

WESLEY VAN OEVELEN

Het is wat wrang. Tweehonderd meter verderop wordt voor miljoenen een splinternieuw sportcampus gebouwd met alles erop en eraan; clubs LMO en De Zwervers kijken echter lijdzaam toe. Zij zitten aan de verkeerde kant van de Olympiaweg en worden bij geen enkel plan betrokken. „Wij willen ook een stuk van de taart mee-eten,” zegt LMO-voorzitter Fred Dorst.

„Wij zitten samen op vijf veldjes, zijn gezonde verenigingen, hebben samen 1200 leden,” vervolgt Dorst. „Maar eigenlijk worden we voor het goed voeren van beleid gestraft. Want er komt een heel nieuw complex te staan, maar wij vallen helemaal buiten de boot. In het totale plaatje wordt - geloof ik - 55 miljoen geduwd. Wij zitten op een paar honderd meter en bij ons gebeurt er niets. Terwijl onze complexen ook van eind jaren zestig zijn. We staan echt niet voor schut, maar het wordt wel allemaal ouder.”

Om toch nog iets bij de gemeente

voor elkaar te krijgen, is door de clubs een gezamenlijke werkgroep gevormd die om de paar weken bij elkaar komt. Marcel van der Meulen, secretaris van LMO, houdt zich er intensief mee bezig. „Wil je LMO en Zwervers gezond houden dan moet er ook bij ons iets gebeuren,” is zijn mening. „Ze zouden die grens van de Sportcampus moeten optrekken. Die clubs die daar zitten, zitten ook al jaren in het ongewisse. Die krijgen nu eindelijk iets moois aangeboden. Terecht. Alleen 200 meter verderop zitten twee clubs die het bijzonder goed doen, financieel gezond zijn, echter wél op een complex uit de jaren zestig.”

Vrees

De clubs vrezen vooral voor de toekomst. „Mensen zijn niet meer zo honkvast. Als straks letterlijk het gras groener is bij de burens, steken ze over. Dat zou toch heel jammer zijn,” zegt Van der Meulen. Ook Edwin Hoogerwerf, voorzitter van De Zwervers, ziet een toekomst zonder hulp van de gemeente niet rooskleurig tegemoet. „Vandaag redden we het nog. Morgen ook wel. Maar, wat gaan nieuwe leden in de toekomst doen?”

„Stel je voor dat een jongetje bij ons op het complex komt kijken, met z'n vader,” vervolgt Hoogerwerf. „Hij stapt dan eerst in drie kuilen en moet zich vervolgens in een oude kleedkamer omkleden om op een knollentuin te gaan voetballen. Als hij daarna op Varkenoord gaat kijken - waar tien strakke kunstgrasvelden liggen met een splinternieuwe accommodatie - is een keuze snel gemaakt. Het is die concurrentie die ons voornamelijk zorgen baart.”

100 jaar

Van der Meulen en Hoogerwerf voelen zich niet gehoord door de

gemeente. Het ervaren eenrichtingsverkeer naar de (voetbal)clubs van de Sportcampus wordt als unfair gevoeld. Hoogerwerf: „Onlangs hadden ze een initiatief 'Bewegen naar werk'. Voor mensen die al lang geen werk hebben en thuis zitten weg te kwijnen. Konden we ze met sport aanmoedigen om weer wat te gaan doen. Hebben wij toen ook ons complex beschikbaar voor gesteld. Aan onze kant alle medewerking...”

„Wij hebben een jaar of vier geleden nog een aantal kleedkamers verbouwd. Dat is nog goed. Maar, de kantine en bestuurskamer zijn een beetje aan elkaar geknutseld. We hebben een kunstgrasveld dat nu al vijf jaar oud is, dat wordt heel intensief gebruikt en is ook aan vervanging toe. Je ziet: het hele complex piept en kraakt. Dat baart ons zorgen voor de toekomst.”

„We bestaan bijna honderd jaar en we willen nog lang doorgaan. Kennelijk vindt men het leuk om bij ons te voetballen, want we hebben meer dan 800 leden. Dat mag niet verloren gaan. Maar, met de huidige ontwikkelingen ben ik daar wel bang voor. Maar, het is echt niet dat we failliet gaan. Het is over de toekomst, de continuïteit van de club, waar we ons zorgen over maken.”